

ligt. Naar en Haandværksmester eller en Fabrikant gaar fallt, saa er der mangen Gang meget betydelige Summer, som tilhøre Folk, der allermindst kunne taale at tabe dem, og disse Folk ere under den nuværende Tingenes Tilstand udfatte, for at miste Alt, hvad de have tilgode; de have en overmaade ringe Stilling i den Henseende. Dette vil blive forandret, og det paa en Maade, som man maa ønske, naar Lovudkastets § 33 Litra f. bliver til Lov, thi saa ville disse Kreditorer faae en saadan Stilling, at de i Almindelighed kunne regne paa at opnaa fuld Dækning. — Dernæst er det ogsaa efter min Mening en meget heldig Foranstaltning — og jeg skal tilføie: en Foranstaltning, der efter min Mening ogsaa netop er i Almuens Interesse, — at §§. 151 og 152 afflasse Underpant i Løsøre. Jeg skal, da dette netop har fundet Modsigelse, tillade mig nogle ganske faa Bemærkninger derom. Det er nu vistnok saaledes, at naar en Mand under de nuværende Forhold er i Stand til at tilhyde Underpant i Løsøre, saa er der en Mulighed for, at han kan faae et Laan, som han maasse ikke kan faae, naar Loven kommer ud i den Skikkelse, hvori den nu foreligger, idet den afflaster Underpant i Løsøre. Det er muligt, at der er en Kreditor, som ræsonnerer saaledes: Naar jeg kan faae Underpant i Løsøre, saa vil jeg nok forstrække Laanet, men naar jeg ikke kan faae en saadan Sikkerhed, vil jeg ikke gjøre det; men det maa være mig tilladt at tilføie, at den Kreditor, som forstrækker En med Penge mod Underpant i Løsøre, gjør sig en Illusion; han tror at have opnaaet en Sikkerhed, som i Virkeligheden i mange Tilfælde vil slippe ham fuldstændig ud af Hænderne. Det er den almindelige og naturlige Opfattelse, som altid vil gjøre sig gjældende hos Folk, der ikke specielt have beskæftiget sig med Retsvidenskaben, at Pant efter Loven er det, som det strax stiller sig for Forestillingen, at det skal være, nemlig en Sikkerhed for, at de Gjenstande, der omtales som den, man faar Pant i, ogsaa skulle være sikrede, at man i dem skal søge sin Betaling; men Underpantmaterialet, saaledes som den nu er ordnet, er ikke til Ginder for, at den Mand, som giver Pant i Alt, hvad

han eier, upaataalt kan sælge store Stykker af det Pantsatte, kan sælge saa godt som Alt, idet Domstolene ræsonnerer saaledes, at naar en Mand har givet Pant i Alt, hvad han eier og eiendes vorder, saa maa han være berettiget til at sælge deraf, naar blot hans Bo kan siges endnu at være tilstede. Dette har nu i Praxis udviklet sig saaledes, at det er saa godt som umuligt at ramme en svigagtig Transaktion. Boet kan være 1,000 Rd. værd, naar det pantsættes, og hvis Gieren under Tidens Tryk har solgt saa Meget af Indboet, at det ikke er mere end 100 Rd. værd, naar Kreditor gjør sin Fordring gjældende, saa er der dog ingen Mulighed for at faae den Paagjældende draget til retligt Ansvar derfor, idet man gaar ud fra, at Manden ikke har solgt i svigagtig Hensigt, men kun under Dieblikkets Tryk, og selv om det lykkes — om man vil bruge dette Udtryk, som jeg erkjender for mindre passende —, at faae den Debitor, som har haaret sig saaledes ad, straffet med en kortvarig Fængselsstraf, saa er Kreditor i Virkeligheden overmaade flet hjulpen derved. Det er altsaa i Virkeligheden Tilfældet, at den Kreditor, som forstrækker En med et Laan mod Underpant i Løsøre, i Almindelighed blot gjør sig en vrang Forestilling om den Sikkerhed, han faar i saa Henseende. Jeg skal tilføie, at efter den nuværende Lovgivning er der mange Fordringer, som gaa forud for dem, der ere knyttede til Underpant i Løsøre; saaledes skal Husleie, som bestemt, betales, førend en saadan Pantekreditor faar Noget, og det er netop i saadanne smaa Forhold sædvanligt, at den, der har faaet Underpant i Løsøre, maa se paa, at der er en Husleierestance eller resterende Thyndeløn, som skal betales førend hans Fordring, saa at altsaa Pantet svinder bort for at fyldestgjøre privilegerede Fordringer. Men dernæst skal jeg gjøre opmærksom paa, at det i og for sig er Noget, som er stridende netop mod disse Smaafolks Interesser, at Løsøre behandles paa den Maade, som det nu kan ske ved Underpant. Det er nemlig klart nok, at den, der, som jeg udtrykte mig for, har Evne til at sikre sig den Bistand, som han kan, den, der lever i større Forhold, som gjør større Transaktioner, og